

Sygn. akt I PK 302/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa S. N.  
przeciwko Urzędowi Miasta i Gminy w S.  
o przywrócenie do pracy i odszkodowanie,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 grudnia 2014 r.,  
skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i  
Ubezpieczeń Społecznych w T.  
z dnia 3 lipca 2014 r., sygn. akt IV Pa [...],

**umarza postępowanie kasacyjne.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z 3 lipca 2014 r., IV Pa [...], oddalił apelację strony pozwanej od wyroku Sądu Rejonowego w T. z 30 stycznia 2014 r., IV P [...], którym przywrócono powoda S. N. do pracy w pozwanym Urzędzie Miasta i Gminy w S. na poprzednich warunkach pracy i płacy oraz zasądzone na rzecz powoda wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy.

Skarga kasacyjna od tego wyroku, wniesiona przez pełnomocnika strony pozwanej 24 września 2014 r., została cofnięta bezpośrednio przez nowo wybranego Burmistrza Miasta i Gminy S. - A. G. w piśmie procesowym, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 22 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398<sup>21</sup> k.p.c., jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona. Oznacza to, że w postępowaniu kasacyjnym znajduje zastosowanie art. 391 § 2 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji. Zastosowanie tego przepisu do cofnięcia skargi kasacyjnej oznacza, że w razie cofnięcia skargi Sąd Najwyższy umarza postępowanie kasacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu.

Burmistrz Miasta i Gminy S., działając w imieniu strony pozwanej jako jej organ, cofnął skargę kasacyjną wniesioną w sprawie przez pełnomocnika procesowego pozwanego Urzędu Miasta i Gminy w S.. Stworzyło to podstawę do umorzenia postępowania kasacyjnego.

W sprawie z zakresu prawa pracy należy uwzględnić także treść art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Dopuszczalność kontrolowania przez Sąd Najwyższy czynności dyspozytywnych strony przedsięwziętych w postępowaniu kasacyjnym, a zatem poza zwykłym tokiem instancji, jest kontrowersyjna. Sąd Najwyższy nie dostrzega jednak, aby w niniejszej sprawie cofnięcie skargi kasacyjnej przez pozwanego pracodawcę naruszało słuszny interes pracownika S. N., przywróconego do pracy prawomocnym wyrokiem sądu.

Sąd Najwyższy zważył, że cofnięcie przez stronę skargi kasacyjnej jest dopuszczalne i nie wymaga zgody drugiej strony, a mając na względzie, że czynność ta nie narusza słusznego interesu pracownika (art. 469 k.p.c.), postępowanie kasacyjne umorzył (art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 398<sup>21</sup> i art. 391 § 2 k.p.c.). Powód nie poniósł w postępowaniu kasacyjnym żadnych kosztów procesu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.